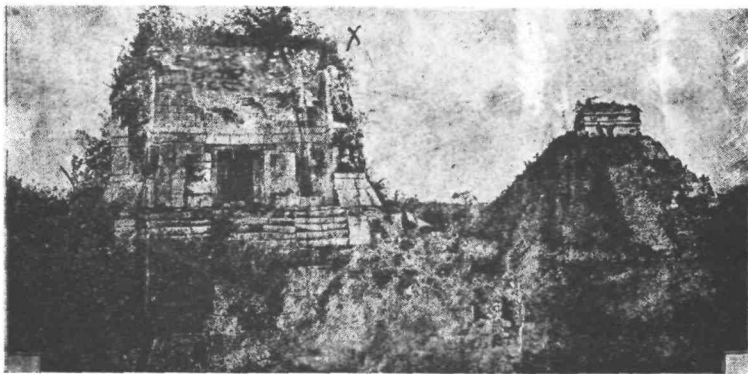

Ἡ σήμερον ἡρειπωμένη **Τδίτδεν - 'Ιζα**. Εἰς τὸ σημεῖον Χ, ὁ οἶκος τῶν Τίγρεων. Ἀποτέρω τὸ Κασπέλλιο.

μία αἶθουσα τοῦ ὁποίου γέμει ἀναγλύφων παριστώντων τὰς διαφόρους φυλάς, αἵτινες ἡθροίζοντο, ὡς εἶπον, κατὰ περιόδους διὰ τὴν λατρείαν τοῦ Κουκουλκάν, καὶ ἄλλη αἶθουσα ἣτις ἔχει τοὺς τοίχους τῆς κεκαλυμμένους ὑπὸ ὥραιότατων τοιχογραφιῶν, αἵτινες παριστῶσι ἐπεισόδια ἐκ τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῶν κατοίκων τῆς Γιουκατάνης. Μεταξὺ τοῦ «Καστίλλιο» καὶ τοῦ «Οἴκου τῶν Τίγρεων» μία πλακόστρωτος ὁδὸς μήκους ἑκατοντάδων τινῶν μέτρων ὁδηγεῖ εἰς τὸ «σενότε». Τὸ σενότε εἶναι εἶδος φυσικοῦ φρέατος. Ἡ ἐπιφάνεια του ἐντὸς τοῦ ὕδατος εὐρίσκεται ἐξήκοντα πόδας ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας του. Εἰς ὀλίγην ἀπόστασιν τοῦ σενότε εἶναι μία πυραμὶς ὕψους πεντήκοντα περίπου ποδῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὁποίας εἶναι, ἡρειπωμένος πλέον, ὁ βωμὸς τῶν Θυσιῶν.

Αἱ Θυσίαι.

Κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν Ἱεροτελεστιῶν, θέαμα ἀληθῶς μεγαλοπρεπές καὶ ἄγριον παρουσιάζετο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θεατοῦ. Οἱ ἱερεῖς τῶν Ἀζτέκς μὲ τὰς πολυτελεῖς καὶ πολυχρώμους ἐνδυμασίας των, οἱ Μονάρχαι καὶ Πρίγκηπες τῶν διαφόρων χωρῶν, οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ πολέμου ἀγόμενοι πρὸς τὸ θυσιαστήριον μὲ τὰς ἐνδυμασίας των, μεταξίνους καὶ βαρέας ἐκ πολυτίμων λίθων καὶ αἱ Ἰνδιαναὶ παρθένοι ἀγόμενοι πρὸς θυσίαν ἐπίσης, καὶ ὁ λαὸς τέλος ἐορτάζων καὶ φαιδρός. Τὰ θυσιαστήρια καὶ οἱ ναοὶ ἀπήστραπτον κυριολεκτικῶς ἐκ πολυτίμων λίθων χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. . . Κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ τὴν ὁποίαν ἀνέφερον ἀνωτέρω συνοδεία ἀποτελουμένη ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους, τὰς παρθένας, τοὺς μονάρχας καὶ τοὺς ἱερεῖς ὡς καὶ τὸν λαόν, βαδίζει βραδέως, ἐνῶ οἱ ἱερεῖς ψάλλουν. Ἡ συνοδεία ἔχει ἐκκινήσῃ ἀπὸ τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ Κουκουλκάν, ἔνθα οἱ ἱερεῖς ἔχουν προσευχηθῇ, καὶ κατευθύνεται εἰς τὸν Βωμὸν τῶν Θυσιῶν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς εἰρημένης πυραμίδος. Τὰ θύματα ὠδηγήθησαν ἤδη πρὸ τοῦ βωμοῦ καὶ ἐθυσιάσθησαν. Κατόπιν αἱ καρδίαι των ἀφαιρῶνται ἀπὸ τὰ σώματά των, ὡς καὶ αἱ καρδίαι τῶν παρθένων, οἱ ἱερεῖς πλησιάζουν τὸν ἐξώστην, ὅστις εἶναι ζωγραφισμένος μὲ εἰκόνας ἐρ-

πετῶν καὶ ρίπτουν τὰ σώματα εἰς τὰ ὕδατα τοῦ σενότε, καὶ μετ' αὐτῶν τοὺς πολυτελῶς ἐνδεδυμένους αἰχμαλώτους τοῦ πολέμου ζώντας. . .

Σήμερον τὸ σενότε ἐκεῖνο βρίθκει πολυτελῶν ἀντικειμένων τέχνης, πολυτίμων λίθων κ.λ.π. Ἔχουν ἀνασυρθῇ πλείστα ὅσα καὶ εἶναι ζήτημα χρόνου ἢ ἐκκαθάρσεις καὶ ἀποξήρανσις αὐτοῦ, ὅποτε ἀναμφιβόλως θὰ ἔλθουν εἰς φῶς πλείστα ὅσα ἀντικείμενα τὰ ὁποία θὰ μᾶς δώσουν πληρεστέρας ιδέας περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἐκλιπούσης ἤδη φυλῆς τῶν Μαγλάνων.

Ν. Ὑάκη

ΚΡΗΣΣΑ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Ἀνθοπώλης. — Πάρτε ἓνα μπουκετάκι, κύριε, γιὰ τὴν γυναικᾶ σας.

Διαβάτης. — Δὲν ἔχω γυναικᾶ.

— Τότε γιὰ τὴν μνηστὴν σας.

— Δὲν ἔχω οὔτε μνηστὴν.

— Καλὰ, γιὰ τὴν ἐρωμένην σας.

— Δὲν ἔχω καμμίαν ἐρωμένην.

— Τότε ἀφοῦ ἔχετε ὅλες τῆς εὐτυχίης τοῦ κόσμου, δὲν παίρνετε ἓνα μπουκετάκι;

★

Εἰς ὑπαίθριον Ἀθηναϊκὸν θέατρον.

Διευθυντὴς θεάτρον. — Τί βλέπω, γελᾶτε τὴν ὥραν ποῦ πεθαίνετε εἰς τὸ ἔργον;

Ἡθοποιός. — Μάλιστα! Μὲ τὸν ψωρομισθὲν αὐτὸν ποῦ δίνεις ἔρχεται στὸν ἄνθρωπον ὁ θάνατος ὡς ἀπολύτρωσις!

★

Ὁ διδάσκαλος. — Προσέξατε εἰς τὸ μικρὸν αὐτὸ παρὰδειγμα. Ἄν ἓνας ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου μας ἐγενήθη τὸ 1887, πόσον ἐτῶν εἶνε σήμερα, οὐ, Βασίλη Τσοῦση;

Ὁ Βασίλης Τσοῦσης. — Ἄνδρας ἢ γυναικᾶ, δάσκαλε;

★

Ὑποθέτης (πρὸς ζητιῶνον). — Νά, πάρε αὐτὸ τὸ παντάλονι εἶνε τοῦ κυρίου, ποῦ ἀπέθανε.

Ὁ ζητιῶνας (κνιτάζων τὸ παντάλονι). — Μά... μποροῦσε νὰ πέθαινε λίγο ἐνωρίτερα!